

HÖGSTA DOMSTOLENS DOM

meddelad i Stockholm den 25 juli 2006

Mål nr

B 1940-06

KLAGANDE

Riksåklagaren
Box 5553
114 85 Stockholm

MOTPART

KC

Ombud och offentlig försvarare: advokaten PN

SAKEN

Våldtäkt mot barn m.m.

ÖVERKLAGADE AVGÖRANDET

Hovrätten för Västra Sveriges dom den 4 april 2006 i mål B 1511-06

DOMSLUT

Högsta domstolen ändrar hovrättens dom på så sätt att påföljden bestäms till fängelse tre (3) år sex (6) månader.

Vad hovrätten förordnat om sekretess skall bestå.

Högsta domstolen förordnar att sekretessen enligt 9 kap. 16 § sekretesslagen skall bestå för uppgifter om målsägandenas identiteter som förebringats vid förhandling i Högsta domstolen inom stängda dörrar.

För försvaret av KC i Högsta domstolen tillerkänns PN ersättning av allmänna medel med trettiosextusenåttahundratjugo (36 820) kr. Av beloppet avser 15 435 kr arbete, 8 505 kr tidspillan, 5 516 kr utlägg och 7 364 kr mervärdesskatt. Denna kostnad skall stanna på staten.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Riksåklagaren har yrkat att Högsta domstolen dömer KC till ett längre fängelsestraff än det av hovrätten bestämda.

KC har bestritt ändring.

DOMSKÄL

I enlighet med hovrättens dom skall KC dömas för att han vid ett femtontal tillfällen haft samlag eller i två fall utfört därmed jämförliga handlingar med fyra flickor under femton år, med en av dessa vid ett tiotal tillfällen, med två av dem vid två tillfällen vardera och med den fjärde vid ett tillfälle. Det saknas skäl att frånga hovrättens rubricering av gärningarna.

Som hovrätten funnit skall KC dömas till fängelse. Avgörande för fängelsestraffets längd är den samlade brottslighetens straffvärde. Vid bedömningen av straffvärdet skall i detta fall, utöver omständigheter hänförliga till de enskilda gärningarna, beaktas att det är fråga om flerfaldig brottslighet. Liksom vid andra brott medför detta förhållande vid våldtäkt och andra sexuella övergrepp mot barn principiellt sett att den samlade brottsligheten bör anses ha ett högre straffvärde än om det hade varit fråga om ett enstaka brott. De närmare förhållandena vid denna typ av brottslighet kan visserligen vara starkt varierande, och i en del fall – t.ex. när fråga är om en av full frivillighet och ömsesidighet präglad sexuell relation med en tonåring som närmar sig femtonårsåldern – kan det beroende på omständigheterna finnas anledning att iaktta viss försiktighet med att utan vidare betrakta brottslighetens upprepade karaktär som straffhöjande. Till den del den flerfaldiga brottsligheten avser brott riktade mot olika målsägande saknas emellertid skäl att frånga huvudprincipen. Redan på grund härav bör straffet i detta fall bestämmas påtagligt högre än minimistraffet för våldtäkt mot barn. Till detta kommer att ett av brotten riktat sig mot en flicka som ännu inte uppnått tonåren. En samlad bedömning av omständigheterna leder till att brottsligheten bör anses ha det straffvärde som tingsrätten utgått från, fängelse tre år sex

månader. Anledning att underskrida detta vid straffmätningen saknas.

_____

_____

_____

I avgörandet har deltagit: justitieråden Munck, Blomstrand, Nyström, Callissendorff och Skarhed (referent)
Föredragande revisionssekreterare: Olsson